

Република Србија
ЈАВНО ТУЖИЛАШТВО
ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
КТО бр.2/2024
14.06.2024. године
Београд
ДК/ИП

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
- Одељење за ратне злочине -

БЕОГРАД

На основу члана 333 став 1 у вези члана 331 став 1 и члана 43 став 2 тачка 5 Законика о кривичном поступку (ЗКП) и члана 4 Закона о организацији и надлежности државних органа у поступку за ратне злочине, подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

А.А.

ШТО ЈЕ:

Неутврђеног дана, средином јуна месеца 1999. године у месту Гатње, Општина Урошевац, Аутономна Покрајина (АП) Косово и Метохија (КиМ), за време оружаног сукоба који је тада постојао, а није имао карактер међународног сукоба, између Војске Југославије (ВЈ) и полицијских снага Републике Србије с једне стране, и организованих оружаних формација косовских Албанаца тзв. "Ослободилачке војске Косова" (ОВК) са друге стране, као припадник тзв. "ОВК", заједно са више НН припадника исте јединице, у циљу стварања етнички чисте територије и протеривања неалбанског становништва из њихових кућа у којима су остали да живе након повлачења ВЈ и полицијских снага Републике Србије са КиМ, кршећи правила међународног права из чл.3 ст.1 тачка а) и тачка ц) те чл.147. у вези чл.146. ст.1 IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године („Сл.лист ФНРЈ“ бр.24/50), као и правила из чл.4 ст.1 и ст.2 тачка а), е), г) и х) и чл.13 Допунског протокола уз Женевске конвенције о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба (Протокол II) од 12.08.1949. године („Сл.лист СФРЈ Међународни уговори бр.16/78“), према цивилним лицима која не учествују у непријатељствима, у односу на која се мора поступати у свакој прилици човечно, без икакве неповољне дискриминације засноване на етничкој припадности,

вршили мучење и насиље над оштећенима Б.Б. и његовом супругом В.В, њиховим здрављем, физичким и менталним благостањем, пљачкали њихову имовину и према њима примењивали мере застрашивања, а све ради њиховог незаконитог прогонства и пресељења, док су у односу на ошт.В.В. примењивали нарочито увредљиве и понижавајуће поступке којима се вређа људско достојанство,

при чему је:

неутврђеног дана средином јуна месеца 1999. године (а након повлачења ВЈ и полицијских снага Републике Србије са КиМ), до породичне куће ошт.Б.Б. и В.В, знајући да се ради о цивилним лицима српске националности, дошао окр.А.А. са још једним НН припадником тзв.“ОВК“, обојица наоружани аутоматским пушкама и у униформама са ознакама тзв.“ОВК“ („УЧК“), након чега су ушли у кућу тражећи оружје, новац и злато, при чему је окр.А.А. у њих уперо оружје држећи их на нишану, док је други НН припадник тзв.“ОВК“ кренуо да удара песницама ошт.Б.Б. по глави, грудима и стомаку, од чега је више пута падао на под, гурао му у уста оловку у облику метка, узео сатару и претио му да ће га заклати, да би затим ошт.В.В. почео да пипа по грудима, хватао је за руке тражећи да му додирује полни орган, уз претње да ће је силовати, након чега ју је руком ударио у главу и гурнуо је на кауч, да би потом напустили кућу, рекавши оштећенима да морају да се иселе, али да ништа од ствари не дирају, јер је то од сада њихово и да се ускоро враћају, што су убрзо и учинили, при чему су уз њих, дошла још два НН наоружана и униформисана припадника тзв.“ОВК“ и из гараже оштећених одвезли путничко возило марке „Опел - аскона“, запретивши им да до сутрадан напусте кућу и имовину, иначе ће их побити, што су оштећени у страху за сопствену безбедност и учинили, након чега се више никада нису вратили на КиМ,

- чиме је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из чл. 142. ст.1 КЗ СРЈ у саизвршилаштву у вези чл. 22. истог Закона.